

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

708

Szerző: _____

Cím: *A Fővárosi Képtár jubileumi kiállítása*

Forrás: *Ujság*

1944. I. 25.

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Hely: *Főv. képlés*

Idő: *" 7944. "*

Személy:

Helyszám:

A nyugati nagy kulturvárosok légbüszkébb kincse majdnem mindig a város művészeti gyűjteménye; ám nyilvánvaló, hogy Budapest nem szedhetett össze olyan anyagot, mint amit Firenze városának tanácsa mutogat a *Palazzo Vecchio* szédítő vásznai között, de nem szedhetett össze még olyan anyagot sem, mint München vagy Dreza. amelyek azután hogy fejlődmi székvárosok voltak, a modern művészet középpontjai lettek. Budapest mint székesfőváros, mint egy nagy terület kulturális erőhálózatának középpontja: vadonatúj valami s a magyar művészet középpontjává is csak a történeti közelmúltban lett. De az, aki majd évszázadok múlva azt kutatja esetleg, hogy megvolt-e a város kormányzatában is Budapestnek, mint művészeti középpontnak öntudata: semmit sem vehet Budapest tanácsának és mai podestáinak szemére; a főváros gondoskodott arról, hogy neki is meg legyen a saját műgyűjteménye, amely elsősorban a saját, a helyben nőtt művészeti élet eredményeit mutassa, mint az évgyűrűk a fa fejlődését, mint ahogy a *Palazzo Vecchio* mutatja Firenze sajátos helyi művészetét és művészeti életének alkotásait. Budapest számára a *Fővárosi Képtár* ez, a város egyik legfiatalabb intézménye. Beszerzési és művészetpolitikája természetesen vannak adva azokban a célokban, amik kapcsán alapították, de éppen ezért kell jó tudósnak és jó művésznek lenni annak, aki az élén áll. Kopp

Jenő kitűnő programja mindenekelőtt a magyar festőművészet fejlődésének szabja célul a székesfőváros képtára számára, a korral való együttthaladásban is, a multba való visszatekintésben is.

Tíz éve, hogy előző korszerűtlen és szűk helyiségeiből a *Károlyi palotába* költözött a *Fővárosi Képtár*, s az, hogy végre saját otthont kapott, új lendületet adott fejlődésének. Ezt ünnepli meg most a Képtár, jubileumi kiállításával.

Az anyag teljes képet a magyar képzőművészet fejlődéséről az elmúlt félszázad alatt. Az első három nagy terem *Hollóssy, Ferenczy, Csók, Iványi-Grünwald, Thorma* és *Glatz* után már az új évszázad első évtizedének mestereit vonultatja fel. A naturalisták közül több alkotással — szinte a legjellegzetesebbekkel — szerepel *Karlovsky Bertalan*. A magyar földről elszármazott *László Fülöp* is igen reprezentáns bemutatást kap; egyik — úgy tudjuk — legkorábbi portréja, *Fadrusz János* arcképe igen érdekes, *Bosznay, Dudics, Spányik, Rudnay* és *Udvary* ismét más kort jelenítenek meg, hatalmasan és érzékletesen. *Bernáth Aurél, Egry, Márffy, Szőnyi, Vaszary* ismét másikat.

A ma élő nemzedék — művészileg jelenlevő — nemzedék festőinek kitűnő és teljes kiállítását találjuk meg, köztük *Aba Novák Vilmos, Istokovics Kálmán, Medveczky Jenő, Molnár C. Pál* jól kiválasztott képeit, azonkívül fiataljainkat. A Fővárosi Képtár az utóbbiakkal arra szolgált tanulságot, hogy a legelőbb mával is helyesen tud együtt haladni. Gyanezt mutatják a kiállításon szereplő szokrok is.

A Képtár tudós és művész igazgatóján kívül természetesen elsősorban *Szendy Károly* polgármester és *Némethy Károly* tanácsnok azok, akiké a kiállítás érdeme. Mig a többi Európában bombák hullanak, Budapest a magyar művészet közelmúltját mutathatja be, azokat az évtizedeket, amelyekben már művészeti középponttá lett. *Kopp Jenőnek, a Képtár igaz-*